

Lovtidende A

2024

Udgivet den 11. december 2024

10. december 2024.

Nr. 1463.

Lov om ændring af retsplejelov for Grønland

(Aktindsigt, kriminalprocessuelle tvangsindgreb, anonyme vidner, digital og forenklet digital forkyndelse og politiets anvendelse af agenter som led i efterforskningen af lovovertrædelser m.v.)

VI FREDERIK DEN TIENDE, af Guds Nåde Danmarks Konge, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

»Kapitel 7 a

Aktindsigt

I retsplejelov for Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 1186 af 18. september 2023, som ændret ved lov nr. 1781 af 28. december 2023, lov nr. 1782 af 28. december 2023, lov nr. 1794 af 28. december 2023, lov nr. 411 af 23. april 2024 og lov nr. 662 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 50 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Ingen må deltage som dommer under hovedforhandlingen i en kriminalsag, hvis den pågældende vedrørende det forhold, som tiltalen angår, i medfør af § 341, stk. 2, har truffet afgørelse om, at materiale, som politiet efter anmodning har fremlagt over for retten, ikke er omfattet af forsvarerens adgang til aktindsigt.

Stk. 4. Ingen må deltage som dommer under hovedforhandlingen i en kriminalsag, hvis den pågældende vedrørende det forhold, som tiltalen angår, har truffet afgørelse om at undtage materiale fra forsvarerens og sigtedes adgang til aktindsigt i medfør af § 339 c eller har truffet anden afgørelse, hvor der har været fremlagt oplysninger, der efter § 339 c er undtaget fra forsvarerens og sigtedes adgang til aktindsigt. Dette gælder dog ikke, hvis undtagelsen af materialet fra forsvarerens og sigtedes aktindsigt er ophørt for hovedforhandlingen.

Stk. 5. Under hovedforhandlingen i en kriminalsag skal de afgørelser, som er nævnt i stk. 3 og 4, træffes af en dommer, der ikke deltager i hovedforhandlingen.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 6.

2. I § 61 f, stk. 2, 1. pkt., udgår »efter forvaltningsloven og offentlighedsloven«.

3. §§ 101 og 102 ophæves, og i stedet indsættes:

§ 101. Enhver har ret til aktindsigt i domme og beslutninger efter reglerne i §§ 101 a, 101 b og 101 d.

Stk. 2. Den, der uden at være part har en særlig interesse i en sag, har endvidere ret til aktindsigt efter reglerne i §§ 101 c og 101 d.

Stk. 3. Massemedier omfattet af landstingslov om medieansvar har endvidere ret til aktindsigt efter reglerne i § 101 e.

Stk. 4. § 102 indeholder regler om parter aktindsigt i civile sager.

Stk. 5. §§ 339 a-339 c indeholder regler om sigtedes aktindsigt i verserende kriminalsager. § 102 a indeholder regler om sigtedes aktindsigt i afsluttede kriminalsager.

§ 101 a. Enhver kan forlange at få adgang til at gennemse en doms konklusion, når anmodning herom fremsættes inden 1 uge efter dommens afsigelse.

§ 101 b. Enhver kan forlange at få udleveret kopi af domme og beslutninger, der efter loven skal begrundes.

Stk. 2. Retten til aktindsigt omfatter ikke

- 1) de i kapitel 25-29 og § 631 omhandlede sager,
- 2) kriminalsager, der er endeligt afsluttet for mere end 1 år siden, medmindre aktindsigt søges til brug for videnskabelig forskning eller af redaktører og redaktionelle medarbejdere ved et massemedium til brug for journalistisk eller redaktionelt arbejde,
- 3) beslutninger i kriminalsager, der ikke er endeligt afsluttet, medmindre aktindsigt søges af personer, der er omfattet af § 145, stk. 1, 2 eller 4, til brug for journalistisk eller redaktionelt arbejde,
- 4) forklaringer, der er afgivet i lukkede retsmøder, medmindre dørlukning alene er sket af hensyn til ro og orden i retslokalet, eller
- 5) forklaringer, der er omfattet af et referatforbud.

Stk. 3. Retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang

- 1) det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til statens sikkerhed eller forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner,
- 2) det af ganske særlige grunde er påkrævet af hensyn til forebyggelse, opklaring og forfølgning af lovovertrædelser eller
- 3) dommen eller beslutningen indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold eller virksomheders erhvervshemmeligheder og offentlighedens indsigt i retssager findes at burde vige for væsentlige hensyn til de pågældende, der ikke kan varetages ved anonymisering i medfør af § 101 d, stk. 4.

§ 101 c. Den, der har en individuel, væsentlig interesse i et konkret retsspørgsmål, kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der vedrører en civil sag eller en kriminalsag, herunder indførsler i retsbøgerne, i det omfang dokumenterne har betydning for vurderingen af det pågældende retsspørgsmål, jf. dog stk. 2 og 3. Det samme gælder forurettede i kriminalsager eller, hvis forurettede er afgået ved døden, forurettedes nære pårørende. I kriminalsager gælder retten til aktindsigt først, når sagen er endeligt afsluttet.

Stk. 2. Retten til aktindsigt omfatter ikke interne dokumenter. Som interne dokumenter anses

- 1) dokumenter, der udarbejdes af retten, politiet eller anklagemyndigheden til eget brug ved behandlingen af en sag,
- 2) voteringsprotokoller og andre referater af rettens rådslagninger og afstemninger og
- 3) brevveksling mellem forskellige enheder inden for politiet og anklagemyndigheden.

Stk. 3. Retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang

- 1) en part efter reglerne i denne lovs afsnit II-VI har været afskåret fra at gøre sig bekendt med oplysninger i sagen,
- 2) ansøgerens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til statens sikkerhed eller forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner,
- 3) dokumentet indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold eller virksomheders erhvervshemmeligheder og ansøgerens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for væsentlige hensyn til de pågældende, der ikke kan varetages ved anonymisering i medfør af § 101 d, stk. 4, eller
- 4) ansøgerens interesse i at kunne benytte kendskab til en kriminalsags dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for hensynet til forebyggelse, opklaring og forfølgning af lovovertrædelser eller for særlige hensyn til beskyttelse af sigtede, vidner eller andre.

Stk. 4. Den myndighed, der behandler en anmodning om aktindsigt, afgør, om aktindsigt skal gives i form af gennemsyn eller udlevering af kopi, jf. dog 2. pkt. Efter anmodning udleveres der kopi af skriftlige dokumenter i civile sager, medmindre hensyn som nævnt i stk. 3, nr. 2 eller 3, taler herimod.

§ 101 d. Anmodning om aktindsigt efter §§ 101 a-101 c skal angive det dokument eller den sag, som den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med. Anmodninger om aktindsigt i et større antal sager kan afslås, medmindre anmodningen er rimeligt begrundet, herunder når der søges aktindsigt til brug for videnskabelig forskning eller af redaktører og redaktionelle medarbejdere ved et massemedium til brug for journalistisk eller redaktionelt arbejde.

Stk. 2. Anmodning om aktindsigt efter §§ 101 a og 101 b og anmodning om aktindsigt i civile sager efter § 101 c indgives til retten. Rettens afgørelse, der efter anmodning skal begrundes, kan påkæres efter reglerne i §§ 517-527. Anmodning om aktindsigt i kriminalsager efter § 101 c indgives til politidirektøren. Politidirektørens afgørelse kan påklages til den overordnede anklagemyndighed efter reglerne i § 61 f, stk. 2, jf. § 61 e, stk. 2, og § 61 f, stk. 1.

Stk. 3. Retten eller politidirektøren afgør snarest, om en anmodning om aktindsigt kan imødekommes. Er anmodningen ikke imødekommet eller afslået, inden 10 dage efter at anmodningen er modtaget af retten eller politidirektøren, skal ansøgeren underrettes om grunden hertil og om, hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

Stk. 4. Indeholder dokumentet oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold eller virksomheders erhvervshemmeligheder, kan den myndighed, der behandler anmodningen om aktindsigt, bestemme, at dokumentet inden gennemsynet eller kopieringen anonymiseres, således at de pågældendes identitet ikke fremgår. I kriminalsager skal dokumentet inden gennemsynet eller kopieringen anonymiseres, således at medvirkende domsmænds identitet ikke fremgår. I sager om overtrædelse af kriminallovens regler om seksualforbrydelser skal dokumentet inden gennemsynet eller kopieringen anonymiseres, således at forurettedes identitet ikke fremgår.

Stk. 5. Personnumre er ikke omfattet af retten til aktindsigt.

§ 101 e. Efter anmodning giver retten personer, der er omfattet af § 145, stk. 1, 2 eller 4, adgang til at gennemse domme, der er afsagt inden for de seneste 4 uger. § 101 b, stk. 2, nr. 1 og 4, og stk. 3, samt § 101 d, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Efter anmodning udleverer anklagemyndigheden kopi af anlageskrift eller retsmødebegæring til de i stk. 1 nævnte personer. § 101 b, stk. 3, nr. 1, og § 101 d, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse. Dokumentet skal inden kopieringen anonymiseres, således at forurettedes eller vidners identitet ikke fremgår. Justitsministeren fastsætter regler om, i hvilken periode retten til aktindsigt gælder.

Stk. 3. Efter anmodning udlåner retten under hovedforhandlingen eller et retsmøde efter § 449 a hjælpebilag og rids over gerningsstedet, som er udarbejdet af anklagemyndigheden og forsvaret, til de i stk. 1 nævnte personer, medmindre dokumentets karakter eller særlige hensyn til beskyttelse af sigtede, vidner eller andre taler herimod. § 101 b, stk. 3, nr. 1, og § 101 d, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. I civile sager kan et eller flere af sagens dokumenter med parternes samtykke udlånes til de i stk. 1 nævnte personer under et retsmøde.

Stk. 5. Efter anmodning udleverer retten kopi af andre indførsler i retsbøgerne end domme og beslutninger, der efter lovens skal begrundes, samt afskrifter som nævnt i § 310 c, stk. 3, til de i stk. 1 nævnte personer. Er retsmødet holdt helt eller delvis for lukkede døre, kan udlevering kun ske, hvis dørlukning alene er sket af hensyn til ro og orden i retslokalet. § 101 b, stk. 2, nr. 1 og 5, og stk. 3, samt § 101 d, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. pkt., og stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Dokumenter og kopier, der gives adgang til i medfør af stk. 1-5, må ikke være tilgængelige for andre end massemediets journalister og redaktionsmedarbejdere og må kun bruges til støtte for journalistisk og redaktionelt arbejde. Kopier af beslutninger i kriminalsager, der udleveres til de i stk. 1 nævnte personer i medfør af § 101 b, må, indtil sagen er endeligt afsluttet, ikke være tilgængelige for andre end massemediets journalister og redaktionsmedarbejdere og må kun bruges til støtte for journalistisk og redaktionelt arbejde. De i stk. 3 og 4 nævnte dokumenter skal tilbageleveres senest ved retsmødets afslutning.

Stk. 7. Justitsministeren fastsætter regler om massemediers opbevaring af kopier.

Stk. 8. For overtrædelse af stk. 6 kan der idømmes bøde. I forskrifter, der er fastsat i medfør af stk. 7, kan det fastsættes, at der for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne kan idømmes bøde.

Stk. 9. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) kriminalretligt ansvar efter reglerne i kriminallovens kapitel 5.

§ 101 f. Der kan gives aktindsigt i videre omfang end fastsat i §§ 101 a-101 e, medmindre andet følger af regler om tavshedspligt m.v.

Stk. 2. Retten kan bestemme, at en person uden for domstolene og den offentlige forvaltning har tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som retten videregiver til den pågældende uden at være forpligtet hertil. Kriminallovens §§ 50 og 52-54 finder tilsvarende anvendelse på overtrædelse af et sådant pålæg om tavshedspligt.

§ 102. En part i en civil sag kan forlange at få udleveret kopi af dokumenter, der vedrører sagen, herunder indførsler i retsbøgerne, medmindre andet er bestemt.

Stk. 2. Retten til aktindsigt omfatter ikke interne arbejdsdokumenter. Som interne arbejdsdokumenter anses

- 1) dokumenter, der udarbejdes af retten til eget brug ved behandlingen af en sag, og
- 2) voteringsprotokoller og andre referater af rettens rådslagninger.

Stk. 3. Anmodning om aktindsigt indgives til den ret, der i øvrigt behandler eller har behandlet sagen. § 101 d, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 102 a. Når en kriminalsag er endeligt afsluttet, kan den, der har været sigtet, forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der vedrører sagen, herunder indførsler i

retsbøgerne, efter reglerne i denne paragraf, jf. dog stk. 2, 3 og 6.

Stk. 2. Retten til aktindsigt omfatter ikke interne arbejdsdokumenter. Som interne arbejdsdokumenter anses

- 1) dokumenter, der udarbejdes af retten, politiet eller anklagemyndigheden til eget brug ved behandlingen af en sag,
- 2) voteringsprotokoller og andre referater af rettens rådslagninger og afstemninger og
- 3) brevveksling mellem forskellige enheder inden for politiet og anklagemyndigheden.

Stk. 3. Retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang

- 1) ansøgeren efter reglerne i afsnit II, V eller VI har været afskåret fra at gøre sig bekendt med oplysninger i sagen,
- 2) ansøgerens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til statens sikkerhed eller forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner eller
- 3) ansøgerens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for hensynet til forebyggelse, opklaring og forfølgning af lovovertrædelser eller for særlige hensyn til beskyttelse af medsigtede, vidner eller andre.

Stk. 4. Anmodning om aktindsigt efter stk. 1 indgives til politidirektøren. § 101 d, stk. 2, 4. pkt., og stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Politidirektøren afgør, om aktindsigt efter stk. 1 skal gives i form af gennemsyn eller udlevering af kopi.

Stk. 6. Personnumre er ikke omfattet af retten til aktindsigt.«

4. § 112, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Retsmøder, hvori der afsiges dom, er altid offentlige.«

5. I § 114, stk. 2, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

- »2) når der skal afgives forklaring af en polititjenestemand med en særlig tjenestefunktion og det af hensyn til denne særlige tjenestefunktion er nødvendigt at hemmeligholde identiteten,«

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

6. I § 114, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 2, nr. 3« til: »stk. 2, nr. 4«.

7. I § 115 indsættes som *stk. 3:*

»*Stk. 3.* Når en polititjenestemand eller en ansat i politiet har udført foranstaltninger som nævnt i § 349 a, lukkes dørene under dennes forklaring, når anklagemyndigheden anmoder om det.«

8. § 133, stk. 1, nr. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

- »3) brevforkyndelse,
- 4) telefonforkyndelse,
- 5) digital forkyndelse eller
- 6) forenklet digital forkyndelse.«

9. I § 133 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Digital forkyndelse sker, ved at meddelelsen ved digital kommunikation gøres tilgængelig for personen sammen med en anmodning om, at vedkommende bekræfter at have modtaget meddelelsen enten ved en meddelelse, der sendes ved digital kommunikation med anvendelse af digital signatur, eller ved at sende en personligt underskrevet kopi af meddelelsen. Forkyndelse anses herefter for sket, den dag modtageren anfører at have modtaget meddelelsen. Er ingen modtagelsesdag anført, eller er den angivne modtagelsesdag senere end den registrerede modtagelsesdato for den digitalt fremsendte bekræftelse eller datoen i poststempellet for tilbagesendelsen, anses forkyndelse for sket på den registrerede modtagelsesdag eller på poststempels dato.

Stk. 7. Forenklet digital forkyndelse sker, ved at meddelelsen gøres tilgængelig for den pågældende i en digital postkasse, der anvendes til sikker digital kommunikation med det offentlige. Meddelelsen anses for forkyndt, hvis der sker åbning eller anden behandling af meddelelsen, den besked, hvortil meddelelsen er vedhæftet, eller et bilag eller en anden meddelelse, der er vedhæftet beskeden. Forkyndelse anses for sket, den dag meddelelsen, bilaget eller den besked, hvortil meddelelsen er vedhæftet, åbnes eller på anden måde behandles.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

10. I § 133, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres »nr. 1-3« til: »nr. 1-3, 5 og 6«.

11. I § 134 ændres »og telefonforkyndelse« til: », telefonforkyndelse og digital forkyndelse«.

12. I § 142, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »fremmede magter«: »eller med hensynet til tredjemands liv eller helbred«.

13. I § 144 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. I de i stk. 2, nr. 3, nævnte tilfælde kan retten endvidere pålægge vidnet at afgive forklaring, såfremt vidnet har udført foranstaltninger som nævnt i § 349 a og sagens beskaffenhed og dens betydning for vedkommende part eller samfundet findes at berettigede dertil.«

14. I § 147, stk. 2, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»For overtrædelse af rettens forbud kan der idømmes bøde. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) kriminalretligt ansvar efter reglerne i kriminallovens kapitel 5.«

15. I § 153, 1. pkt., indsættes efter »vidnets identitet«: », jf. dog § 458, stk. 6 og 7«.

16. I § 310 b, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 101« til: »§ 101 c«.

17. I § 310 c, stk. 2, og stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 102« til: »§ 101 e«.

18. I § 310 d, 3. pkt., indsættes efter »dommen«: », jf. § 101 b,«, og », jf. § 101,« udgår.

19. Efter § 339 indsættes efter overskriften før § 340:

»§ 339 a. Retten meddeler forsvareren kopi af indførsler i retsbøgerne vedrørende sagen. Forsvareren kan gøre sigtede bekendt med kopierne, medmindre andet følger af §§ 344 og 458. Retten kan pålægge forsvareren ikke at overlevere kopierne til sigtede eller andre, hvis det må befrygtes, at kopierne vil blive benyttet på retsstridig måde.

Stk. 2. Forsvareren har adgang til at gøre sig bekendt med det materiale, som politiet har tilvejebragt til brug for den sag, som sigtelsen angår. Forsvareren skal have udleveret kopi af materialet, i det omfang det uden ulempe kan kopieres. Forsvareren må ikke uden politiets samtykke overlevere det modtagne materiale til sigtede eller andre. Politiet giver samtykke, hvis det findes ubetænkeligt. Med hensyn til materiale, der er omfattet af § 467, stk. 1 og stk. 2, nr. 5, kan samtykke dog kun nægtes af de grunde, der er nævnt i stk. 3.

Stk. 3. Er det nødvendigt af hensyn til fremmede magter, statens sikkerhed, sagens opklaring, tredjemand, herunder et vidnes sikkerhed, eller efterforskningen af en anden verserende sag om en særlig grov lovovertrædelse eller en forsætlig overtrædelse af kriminallovens kapitel 7 eller 8, kan politiet give forsvareren pålæg om ikke at videregive de oplysninger, som forsvareren har modtaget fra politiet. Pålægget kan udstrækkes, indtil tiltalte har afgivet forklaring under hovedforhandlingen.

§ 339 b. En sigtet uden forsvarer skal efter anmodning have adgang til hos politiet at gøre sig bekendt med indførsler i retsbøgerne vedrørende sagen, medmindre andet følger af §§ 344 og 458. Politiet udleverer efter anmodning kopi af indførslerne til sigtede, medmindre det må befrygtes, at kopierne vil blive benyttet på retsstridig måde.

Stk. 2. En sigtet uden forsvarer skal endvidere efter anmodning have adgang til at gøre sig bekendt med det materiale, som politiet har tilvejebragt til brug for den sag, som sigtelsen angår. Politiet kan dog afslå anmodningen af de grunde, der er nævnt i § 339 a, stk. 3. En begrænsning i sigtedes aktindsigt bortfalder senest inden hovedforhandlingen eller et retsmøde med henblik på sagens behandling i medfør af § 449 a. Politiet udleverer efter anmodning kopi af materialet til sigtede, hvis det findes ubetænkeligt. Med hensyn til materiale, der er omfattet af § 467, stk. 1 og stk. 2, nr. 5, kan udlevering dog kun nægtes af de grunde, der er nævnt i § 339 a, stk. 3.

§ 339 c. Retten kan efter anmodning fra politiet bestemme, at reglerne om forsvarerens og sigtedes ret til aktindsigt efter §§ 339 a og 339 b fraviges, hvis det er nødvendigt af hensyn til

- 1) fremmede magter,
- 2) statens sikkerhed,
- 3) sagens opklaring,
- 4) tredjemands liv eller helbred,
- 5) efterforskning af en anden verserende sag om en særlig grov lovovertrædelse eller en forsætlig overtrædelse af kriminallovens kapitel 7 eller 8 eller
- 6) beskyttelse af fortrolige oplysninger om politiets efterforskningsmetoder.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 kan ikke træffes, hvis det giver anledning til væsentlige betænkeligheder for varetagelsen af sigtedes forsvar.

Stk. 3. Gør hensyn, der er nævnt i stk. 1, sig kun gældende for en del af materialet, skal forsvareren eller sigtede gøres bekendt med det øvrige indhold af materialet.

Stk. 4. Afgørelse træffes ved en beslutning, der skal begrundes. I beslutningen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, der begrunder en fravigelse fra §§ 339 a og 339 b. Træffer retten afgørelse om, at fravigelsen skal gælde indtil videre, skal retten på ny vurdere fravigelsen, før hovedforhandlingen indledes. Træffer retten afgørelse om, at fravigelsen skal gælde i et nærmere fastsat tidsrum, kan afgørelsen forlænges ved senere beslutning, der skal begrundes. Rettens afgørelse kan kæres.

Stk. 5. Inden retten træffer afgørelse, skal der beskikkes en særlig forsvarer for sigtede, og den særlige forsvarer skal have lejlighed til at udtale sig. Den særlige forsvarer beskikkes fra den kreds af forsvarere, der er nævnt i stk. 6. Den særlige forsvarer skal underrettes om alle retsmøder, der afholdes med henblik på at opnå rettens afgørelse om fravigelse fra §§ 339 a og 339 b, og er berettiget til at overvære disse samt til at gøre sig bekendt med det materiale, som politiet har tilvejebragt til brug for den sag, som sigtelsen angår. § 392, stk. 2, 2.-5. pkt., og stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Angår efterforskningen en overtrædelse af kriminallovens kapitel 7 eller 8, behandles sagen af Retten i Grønland.

Stk. 6. Justitsministeren antager et antal forsvarere, der kan beskikkes efter stk. 5.

Stk. 7. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om de pågældende forsvarere, herunder om vagtordninger, om vederlag for at stå til rådighed og om sikkerhedsmæssige spørgsmål.«

20. § 340, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 1-3.

21. § 340, stk. 4, der bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Reglerne i stk. 2 kan fraviges efter bestemmelsen i § 339 c.«

22. I § 341 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Ved uenighed om lovligheden af politiets afgørelser efter § 339 a, stk. 2, 1. pkt., eller § 339 b, stk. 2, 1. pkt., skal politiet redegøre for grundene til den afgørelse, der er truffet. Retten kan endvidere pålægge politiet over for retten at fremlægge det materiale, som tvisten angår.«

23. I § 344, stk. 2, indsættes efter »opklaring«: »eller tredje- mand«.

24. I § 344 indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse på retsmøder, der afholdes i henhold til § 339 c, eller hvor der fremlægges oplysninger, der efter § 339 c er undtaget fra forsvarerens adgang til aktindsigt, og hvor der efter § 392 beskikkes en forsvarer for den, som indgrebet vedrører.«

25. I § 345 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på retsmøder, der afholdes i henhold til § 339 c, eller hvor der fremlægges oplysninger, der efter § 339 c er undtaget fra forsvarerens adgang til aktindsigt, og hvor der efter § 392 beskikkes en forsvarer for den, som indgrebet vedrører.«

26. Efter kapitel 34 indsættes:

»Kapitel 34 a

Særlige efterforskningsskridt

§ 349 a. Politiet må ikke som led i efterforskningen af en lovovertrædelse foranledige, at der tilbydes bistand til eller træffes foranstaltninger med henblik på at tilskynde nogen til at udføre eller fortsætte lovovertrædelsen, medmindre

- 1) der foreligger en begrundet mistanke om, at lovovertrædelsen er ved at blive begået eller forsøgt,
- 2) efterforskningsskridtet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen og
- 3) efterforskningen angår en særlig grov lovovertrædelse eller en overtrædelse af kriminallovens § 85, stk. 1 eller 2, § 104, § 105, § 108, § 111, stk. 1, eller § 111 a, af Inatsisartutlov om euforiserende stoffer eller af våbenlov for Grønland, i det omfang overtrædelsen begås ved brug af internettet.

Stk. 2. Foranstaltninger, der træffes med henblik på at tilskynde nogen til at udføre eller fortsætte en lovovertrædelse, omfattes ikke af stk. 1, hvis politiet ikke herved påvirker væsentlige omstændigheder ved lovovertrædelsen, eller hvis en sådan tilskyndelse alene består i politiets erhvervelse af rettigheder, genstande eller andet materiale, der i et nærmere bestemt omfang er udbudt på internettet.

§ 349 b. De foranstaltninger, som er nævnt i § 349 a, må ikke bevirke en forøgelse af lovovertrædelsens omfang eller grovhed.

Stk. 2. Foranstaltningerne må alene udføres af polititjenestemænd og ansatte i politiet med særlige efterforskningsmæssige kvalifikationer. Civile personer kan dog efter aftale med politiet yde bistand til at udføre eller fortsætte den lovovertrædelse, der efterforskes, når den bistand, der ydes, er yderst beskeden i forhold til lovovertrædelsen.

§ 349 c. Afgørelse om foranstaltninger efter § 349 a sker efter rettens beslutning, der skal begrundes. Spørgsmålet herom forelægges for retten på det sted, hvor tiltale er eller kan forventes rejst, eller i øvrigt hvor politiets beslutning om at søge foranstaltningerne gennemført er truffet.

Stk. 2. I rettens beslutning anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for foranstaltningernes gennemførelse er opfyldt. Beslutningen kan til enhver tid omgøres.

Stk. 3. Såfremt foranstaltningernes formål ville forspildes, hvis rettens beslutning skulle afventes, kan politiet beslutte at gennemføre foranstaltningerne. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra foranstaltningernes iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten afgør ved beslutning, om foranstaltningerne kan godkendes, og om

de kan opretholdes. Burde foranstaltningerne efter rettens opfattelse ikke være foretaget, skal retten give meddelelse herom til Justitsministeriet.

§ 349 d. Er der truffet foranstaltninger som nævnt i § 349 a, og rejses der tiltale for lovovertrædelsen, skal der gives forsvareren underretning om foranstaltningerne. Hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed, til sagens opklaring eller til tredjemand undtagelsesvis gør det påkrævet, kan politiet give forsvareren pålæg om ikke at videregive oplysninger, som denne har modtaget i medfør af 1. pkt.

§ 349 e. Reglerne i §§ 349 a-349 d finder ikke anvendelse ved efterforskning af overtrædelser af kriminallovens kapitel 7 og §§ 27-35.«

27. I § 384, stk. 1, nr. 3, § 385, stk. 1, nr. 3, og § 386, nr. 3, indsættes efter »lovovertrædelse«: », en forsætlig overtrædelse af kriminallovens kapitel 7 eller 8«.

28. I § 387, nr. 2, § 388, stk. 1, nr. 3, og § 399, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »lovovertrædelse«: »eller en forsætlig overtrædelse af kriminallovens kapitel 7 eller 8«.

29. I § 391, stk. 3, 5. pkt., ændres »Justitsministeriet« til: »Rigsadvokaten«.

30. I § 391, stk. 3, indsættes som 6. pkt.:

»Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.«

31. I § 396, stk. 4, 1. pkt., ændres », eller taler« til: »eller til skade for efterforskningen i en anden verserende sag om en lovovertrædelse, som efter loven kan danne grundlag for et indgreb i meddelelshemmeligheden, eller taler hensynet til beskyttelse af fortrolige oplysninger om politiets efterforskningsmetoder eller«.

32. I § 399 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Må indgrebet antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen, og vedrører efterforskningen en grov lovovertrædelse, kan politiet foretage teleobservation ved

- 1) at indhente oplysninger fra udbydere af telenet eller teletjenester vedrørende lokaliseringen af en mobiltelefon, der antages benyttet af en mistænkt, eller
- 2) på anden måde ved hjælp af en gps eller et andet lignende apparat at registrere
 - a) en mistænks færden eller
 - b) en anden persons færden, hvis den pågældende har tilknytning til en mistænkt eller til samme køretøj, fartøj eller ejendom som en mistænkt el.lign.

Stk. 6. Det påhviler udbydere af telenet eller teletjenester at bistå politiet ved gennemførelse af teleobservation, herunder ved at give de oplysninger, der er nævnt i stk. 5, nr. 1.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 7 og 8.

33. I § 399, stk. 6, der bliver stk. 8, indsættes som 2. pkt.:

»Reglerne i §§ 391 og 392, § 396, stk. 1, § 396, stk. 2, nr. 1, § 396, stk. 3 og 4, og § 398 finder tilsvarende anvendelse på de tilfælde, der er omfattet af stk. 5.«

34. Efter § 400 indsættes før overskrifterne før § 401:

»Blokering af hjemmesider

§ 400 a. Der kan ske blokering af en hjemmeside, hvis der er grund til at antage, at der fra hjemmesiden begås en overtrædelse af kriminallovens §§ 28-35 eller 37, § 94, nr. 5, eller §§ 95, 104, 105, 108, 111 eller 111 a.

Stk. 2. Blokering må ikke foretages, hvis indgrebet står i misforhold til sagens betydning og den ulempe, som indgrebet må antages at medføre.

Stk. 3. Retten træffer efter politiets anmodning afgørelse om blokering af en hjemmeside. Afgørelsen træffes ved en beslutning, der skal begrundes. I beslutningen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Beslutningen kan til enhver tid omgøres.

Stk. 4. Såfremt formålet med blokeringen efter stk. 1 vedrørende kriminallovens § 94, nr. 5, eller §§ 104, 105, 108, 111 eller 111 a ville forspildes, hvis rettens beslutning skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om blokering. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebs iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten beslutter, om indgrebet kan godkendes, og om det kan opretholdes. Rettens beslutning skal begrundes. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten orientere Rigsadvokaten herom. Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.

Stk. 5. Det påhviler udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og administratorer af internetdomæner at bistå politiet ved gennemførelsen af blokeringer. Afviser udbyderen eller administratoren uden lovlig grund at bistå politiet, finder bestemmelsen i § 150 tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Fremsætter den, mod hvem indgrebet retter sig, anmodning herom, skal politiet snarest muligt forelægge sagen for retten. Retten beslutter, om indgrebet skal opretholdes. Rettens beslutning skal begrundes.

Forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation

§ 400 b. Politiet kan forstyrre eller afbryde radio- eller telekommunikation i et område, hvis der er afgørende grunde til det med henblik på at forebygge, at der i det pågældende område vil blive begået en særlig grov lovovertrædelse eller en forsætlig overtrædelse af kriminallovens kapitel 7 eller 8, som kan medføre fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier.

Stk. 2. Indgreb som nævnt i stk. 1 må ikke foretages, hvis det efter indgrebs formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde den eller de personer, som indgrebet rammer, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 3. Indgreb efter stk. 1 sker efter rettens beslutning, der skal begrundes. I beslutningen anføres det område,

som indgrebet angår, og de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Beslutningen kan til enhver tid omgøres. Endvidere fastsættes det tidsrum, inden for hvilket indgrebet kan foretages. Retten kan efter politiets anmodning forlænge tidsrummet ved en beslutning, der skal begrundes.

Stk. 4. Såfremt indgrebets formål ville forspildes, hvis rettens beslutning skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om at foretage indgrebet. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten beslutter, om indgrebet kan godkendes, og om det kan opretholdes og i bekræftende fald for hvilket tidsrum, jf. stk. 3, 2., 4. og 5. pkt. Rettens beslutning skal begrundes. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten orientere Rigsadvokaten herom. Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.

Stk. 5. Reglerne i § 392 finder tilsvarende anvendelse.

Overtagelse af tv-overvågning

§ 400 c. Politiet kan fra andre myndigheder eller private overtage tv-overvågning i et område, hvis der er afgørende grunde til det med henblik på at forebygge eller efterforske en særlig grov lovovertrædelse eller en forsætlig overtrædelse af kriminallovens kapitel 7 eller 8, som kan medføre eller har medført fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier. Det gælder dog ikke tv-overvågning i private hjem.

Stk. 2. Indgreb som nævnt i stk. 1 må ikke foretages, hvis det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde den eller de personer, som indgrebet rammer, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 3. Indgreb efter stk. 1 sker efter rettens beslutning, der skal begrundes. I beslutningen anføres det område, som indgrebet angår, og de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Beslutningen kan til enhver tid omgøres. Endvidere fastsættes det tidsrum, inden for hvilket indgrebet kan foretages. Retten kan efter politiets anmodning forlænge tidsrummet ved en beslutning, der skal begrundes.

Stk. 4. Såfremt indgrebets formål ville forspildes, hvis rettens beslutning skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om at foretage indgrebet. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten beslutter, om indgrebet kan godkendes, og om det kan opretholdes og i bekræftende fald for hvilket tidsrum, jf. stk. 3, 2., 4. og 5. pkt. Rettens beslutning skal begrundes. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten orientere Rigsadvokaten herom. Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.

Stk. 5. Det påhviler den, der har rådighed over tv-overvågning, at bistå politiet med at overtage tv-overvågning. § 150 finder tilsvarende anvendelse på den, som uden lovlig grund undlader at yde bistand efter 1. pkt.

Stk. 6. § 161 finder tilsvarende anvendelse. Når pålæg meddeles en erhvervsvirksomhed, finder § 161 tilsvarende anvendelse for andre, der i kraft af deres tilknytning til virksomheden har fået kendskab til sagen.

Stk. 7. Politiet kan overtage tv-overvågning med magt, herunder skaffe sig adgang til lokaler, hvorfra tv-overvågningen kan overtages.

Stk. 8. Reglerne i §§ 392 og 398 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. Efterfølgende underretning om et foretaget indgreb sker efter reglerne i § 396, stk. 1, 3 og 4. Underretningen gives til den, der har rådighed over den tv-overvågning, der har været overtaget.«

35. I § 420, stk. 3, 3. pkt., § 423, stk. 1, 3. pkt., og § 424, 1. og 3. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

36. I § 420, stk. 3, 3. pkt., og § 423, stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 7«.

37. I § 422, stk. 2, 1. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 9«.

38. I § 422 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Retten kan efter anmodning fra politiet i en beslutning om edition bestemme, at politiet fra virksomheder og personer, der er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme eller § 1 i Inatsisartutlov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, kan indhente oplysninger, som de pågældende har rådighed over, om transaktioner på en konto, hvortil der er overført midler ved en transaktion, som er omfattet af beslutningen om edition, eller ved en transaktion, der udspringer af en transaktion, som er omfattet af beslutningen om edition. I beslutningen fastsættes det tidsrum, inden for hvilket indhentelse af oplysninger kan ske. Dette tidsrum skal være så kort som muligt og må ikke overstige 4 uger. Retten kan efter politiets anmodning forlænge tidsrummet, men højst med 4 uger ad gangen. Forlængelsen sker ved en beslutning, der skal begrundes. Politiet skal snarest muligt efter udløbet af det tidsrum, inden for hvilket indhentelse af oplysninger kan ske, underrette retten om de transaktioner, som politiet har indhentet oplysninger om. Underretningen skal indeholde en angivelse af de bestemte grunde, der er til at antage, at transaktionerne udspringer af en transaktion, som er omfattet af beslutningen om edition.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

39. I § 422, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

40. I § 422 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 5, som nyt stykke:

»Stk. 6. Politiet kan træffe afgørelser om pålæg om edition af oplysninger om transaktioner, konti, depoter, bokse el.lign. fra virksomheder eller personer, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-11 eller 20-24, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme eller § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, i Inatsisartutlov om forebyggende

foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Politiet kan i afgørelsen om pålæg om edition efter 1. pkt. bestemme, at der fra virksomheder og personer, der er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme eller § 1 i Inatsisartutlov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, kan indhentes oplysninger, som de pågældende har rådighed over, om transaktioner på en konto, hvortil der er overført midler ved en transaktion, som er omfattet af afgørelsen om edition, eller ved en transaktion, der udspringer af en transaktion, som er omfattet af afgørelsen om edition. Stk. 4, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Politiets afgørelser efter dette stykke skal være skriftlige og ledsaget af grunde.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 7-9.

41. I § 422, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 3, 2. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«

42. I § 424, 3. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 9«.

43. I § 443 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Polititjenestemænd eller ansatte i politiet, der har udført foranstaltninger som nævnt i § 349 a, og polititjenestemænd med en særlig tjenestefunktion, hvor det af hensyn til denne særlige tjenestefunktion er nødvendigt at hemmeligholde identiteten, kan betegnes med et andet navn end deres eget og uden angivelse af bopæl.«

44. I § 444 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Anklagemyndigheden kan give forsvareren pålæg om ikke at videregive oplysninger om et vidnes bopæl eller navn, stilling og bopæl til tiltalte, hvis anklagemyndigheden agter at anmode retten om at bestemme, at disse oplysninger ikke må meddeles tiltalte, jf. § 458, stk. 2. Forsvareren kan indbringe pålægget for retten.«

45. Efter § 445 indsættes:

»§ 445 a. En person kan ikke indkaldes som vidne, hvis oplysninger om personens identitet ikke indgår i sagen i medfør af § 339 a, stk. 2, 1. pkt., eller § 339 b, stk. 2, 1. pkt., eller er undtaget fra forsvarerens og sigtedes adgang til aktindsigt i medfør af § 339 c.«

46. I § 448, stk. 1, nr. 5, ændres »stk. 3, eller,« til: »stk. 3,«.

47. I § 448, stk. 1, nr. 6, ændres »stk. 1.« til: »stk. 1, 4 eller 8,«.

48. I § 448, stk. 1, indsættes som nr. 7 og 8:

- »7) at et vidnes bopæl eller navn, stilling og bopæl ikke må oplyses for tiltalte, jf. § 458, stk. 2, eller
- 8) at en polititjenestemands navn og bopæl ikke skal oplyses, jf. § 458, stk. 7.«

49. I § 458 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Retten kan, hvis det må antages at være uden betydning for tiltaltes forsvar, på anmodning bestemme,

- 1) at et vidnes bopæl ikke må oplyses for tiltalte, hvis afgørende hensyn til vidnets sikkerhed taler for det, eller
- 2) at et vidnes navn, stilling og bopæl ikke må oplyses for tiltalte, hvis afgørende hensyn til vidnets sikkerhed gør det påkrævet.

Stk. 3. Afgørelse efter stk. 2 træffes på grundlag af en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder eventuelle oplysninger om vidnets forudgående tilknytning til tiltalte og oplysninger om sagens karakter.

Stk. 4. Er der truffet bestemmelse efter stk. 2, nr. 2, kan retten yderligere bestemme, at tiltalte skal forlade retslokalet, mens vidnet afhøres.

Stk. 5. Rettens formand afgør, om tiltalte skal forlade retslokalet under den forudgående forhandling om anmodninger fremsat efter stk. 2.

Stk. 6. En polititjenestemand eller en ansat i politiet, der har udført foranstaltninger som nævnt i § 349 a, kan afgive forklaring uden at oplyse sit eget navn og sin egen bopæl.

Stk. 7. Rettens formand kan bestemme, at navn og bopæl på en polititjenestemand, der afgiver forklaring som vidne, ikke skal oplyses, hvis afgørende hensyn til vidnets særlige tjenestefunktion taler for det og oplysningerne må antages at være uden betydning for tiltaltes forsvar.

Stk. 8. Rettens formand kan bestemme, at tiltalte skal forlade retslokalet, når en polititjenestemand eller en ansat i politiet, der har udført foranstaltninger som nævnt i § 349 a, eller en polititjenestemand med en særlig tjenestefunktion afhøres, hvis dette er påkrævet af hensyn til hemmeligholdelsen af polititjenestemandens eller den ansattes identitet og det må antages at være uden væsentlig betydning for tiltaltes forsvar.

Stk. 9. Rettens formand afgør, om tiltalte skal forlade retslokalet under den forudgående forhandling om anmodninger fremsat efter stk. 7 og 8.

Stk. 10. Afgørelse om hemmeligholdelse af navn og bopæl på en polititjenestemand eller en ansat i politiet, jf. stk. 7 og 8, træffer retten ved beslutning, som skal begrundes. I beslutningen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for hemmeligholdelse er opfyldt. Beslutningen kan til enhver tid omgøres. Rettens afgørelse efter stk. 7 og 8 kan kæres.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 11.

50. I § 458, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 11, 1. pkt., ændres »stk. 1 eller i henhold til § 141, stk. 5,« til: »stk. 1, 4 eller 8 eller i henhold til § 104«.

51. I § 458, stk. 2, der bliver stk. 11, indsættes som 4. pkt.:

»Oplysning om vidnets bopæl eller navn, stilling og bopæl skal dog ikke meddeles tiltalte, hvis retten har truffet bestemmelse om hemmeligholdelse efter stk. 2, nr. 1 eller 2.«

52. I § 458 indsættes som stk. 12:

»Stk. 12. Afgørelse om hemmeligholdelse af et vidnes navn, stilling og bopæl, jf. stk. 2, nr. 2, og stk. 4, træffes ved en beslutning, der skal begrundes. I beslutningen anføres

de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for hemmeligholdelse er opfyldt. Beslutningen kan til enhver tid omgøres. Rettens afgørelse kan kæres.»

53. I § 474, stk. 3, 2. pkt., ændres »Er tiltalte ikke til stede ved afsigelsen, sender politiet« til: »Politiet sender«.

54. Efter § 485 indsættes i *kapitel 41*:

»§ 485 a. Domme og beslutninger i kriminalsager må kun gengives offentligt, når de er anonymiseret, således at sigtedes, tiltaltes, forurettedes eller vidners identitet ikke fremgår. For overtrædelse af 1. pkt. kan der idømmes bøde. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) kriminalretligt ansvar efter reglerne i kriminallovens kapitel 5.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på retsinformationssystemer, der er omfattet af § 9 i lov om behandling af personoplysninger, eller på offentlig gengivelse, der bygger på et sådant retsinformationssystem.«

55. § 493 h, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Reglerne i § 339 a, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, og reglerne i stk. 3 og 4 kan fraviges efter bestemmelsen i § 339 c.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 2. §§ 101 b og 485 a i retsplejelov for Grønland som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3 og 54, finder ikke anvendelse på domme og beslutninger, der er afsagt før lovens ikrafttræden. For sådanne domme og beslutninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. § 101 e, stk. 6, 1. og 3. pkt., i retsplejelov for Grønland som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, finder også anvendelse på dokumenter og udskrifter, der før lovens ikrafttræden er udleveret i medfør af den hidtil gældende bestemmelse i § 102 i retsplejelov for Grønland.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af § 102, stk. 1 og 7, i retsplejelov for Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 1186 af 18. september 2023, forbliver i kraft, indtil de afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 101 e, stk. 2, 4. pkt., og stk. 7, i retsplejelov for Grønland som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3.

Givet på Christiansborg Slot, den 10. december 2024

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

FREDERIK R.

/ Peter Hummelgaard